

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Petrákové a soudců JUDr. Vladimíry Čítkové a Mgr. Pavla Riedlbaucha ve věci

žalobkyně: **CS TRANS s. r. o.**, IČO: 62958038
sídlem Radlická 663/28, 150 00 Praha 5
zastoupená advokátem JUDr. Robertem Kučerou
sídlem Dukelských hrdinů 29/471, 170 00 Praha 7

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo vnitra ČR**, IČO: 00007064
sídlem Nad Štolou 3, 170 00 Praha 7

o náhradu škody ve výši 22 858,13 Kč s příslušenstvím; k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 6. prosince 2019, č. j. 15 C 319/2017-141,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku o věci samé (ad I) **mění** tak, že žalovaná je povinna plnit do 15 dnů od právní moci rozsudku, jinak se v tomto výroku **potvrzuje**, ve výroku o náhradě nákladů řízení (ad II) **se mění** tak, že jejich výše činí 22 596, 50 Kč a že žalovaná je povinna plnit do 15 dnů od právní moci rozsudku, jinak se v tomto výroku **potvrzuje**.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů odvolacího řízení 5 614,40 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího advokáta.

Odůvodnění:

1. V záhlaví uvedeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni do tří dnů od právní moci rozsudku 22 858,13 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně z této částky od 1. 8. 2017 do zaplacení (výrok I) a na náhradě nákladů řízení k rukám advokáta žalobkyně 25 403,69 Kč (výroky II).
2. Rozhodl tak v řízení, v němž se žalobkyně žalobou (doručenou soudu dne 20. 9. 2017) domáhala žalovaného nároku jako náhrady škody dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (zkráceně „OdpŠk“), neboť se cítí být poškozena nesprávným úředním postupem Policie ČR, který je spatřován v opomenutí vypnout pokyn „POLICIE, PROSÍM ZA MNOU“ a ve svedení nákladního vozidla žalobkyně mimo pozemní komunikaci až na polní cestu, kde při vyjíždění z této účelové komunikace nákladní vozidlo žalobkyně uvízlo zadním kolem v příkopu, čímž na vozidle žalobkyně vznikla škoda uplatněná podanou žalobou. Žalobkyně tvrdila, že dne 5. 12. 2016 prováděl její zaměstnanec M. A. (dále též jen „řidič“) přepravu zboží z Prahy do Německa nákladním automobilem RZ xxx (dále též jen „nákladní vozidlo“ nebo „vozidlo žalobkyně“). Řidič během jízdy po dálnici D5 zastavil na parkovišti u benzínové stanice MOL, která se nachází nedaleko 37. km dálnice D5 ve směru na Plzeň; zde si všiml neoznačeného policejního vozu Škoda Superb provádějícího kontrolu jiného nákladního vozidla; nedlouho po výjezdu z parkoviště ho to samé policejní vozidlo předjelo, mělo rozsvícený nápis „POLICIE, PROSÍM ZA MNOU“ a po zařazení do pruhu před vozidlo žalobkyně zpomalilo zhruba na 80 km/h; proto z důvodu bezpečnosti policejní vozidlo probliknul světly, aby dal posádce vozidla najevo, že o nich ví a následuje je. Po cca 500 metrech dalo policejní vozidlo směrový ukazatel vpravo a začalo sjíždět z dálnice. Protože řidič viděl posádku tohoto vozidla kontrolovat u benzínové pumpy jiné nákladní auto, byl přesvědčen, že si policisté vybrali ke kontrole také jeho vozidlo a za tímto účelem jej svádějí z dálnice na nejbližší odstavnou plochu, policejní hlídku tedy následoval k odstavné ploše nedaleko dálničního sjezdu. Policejní vozidlo na odstavné ploše nezastavilo, pouze ji projelo a pokračovalo přes odstavnou plochu k úzké vyasfaltované komunikaci. Řidič v domněnání, že jej policisté vedou na místo určené ke kontrolám nákladních vozidel, policejní vozidlo následoval. Po celou dobu měli policisté zapnutou výzvu „Policie prosím za mnou“. Po několika desítkách metrů jízdy po vyasfaltované komunikaci policisté odbočili doprava a řidič je následoval. Jednalo se o nezpevněnou účelovou komunikaci, polní cestu; řidič se rozhodl zastavit a šel se zeptat policistů, kde kontrola bude probíhat. Policista prap. V. P. (služební číslo xxx) řidiči sdělil, že neměli v úmyslu nákladní vozidlo kontrolovat a pouze zapomněli pokyn „POLICIE, PROSÍM ZA MNOU“ vypnout, a že se může vrátit na dálnici a pokračovat v cestě. Policisté řidiči nijak nepomohli, sedli si do auta a čekali, co udělá. Řidič se rozhodl otočit vozidlo na přiléhající zamrzlé louce, přitom však zapadl pravým kolem do příkopu. Policisté řidiči přes jeho žádost nepomohli, pouze mu poskytli telefonní číslo na odtahovou službu a odjeli, aniž by se zajímali o další osud zapadlého vozidla. Tím, že policisté zapomněli vypnout pokyn „POLICIE, PROSÍM ZA MNOU“, a svedli tak nákladní vozidlo z jeho trasy, dopustili se nesprávného úředního postupu, v jehož důsledku vznikla žalobkyni škoda ve výši 22 858,13 Kč představující náklady vynaložené na vyproštění nákladního vozidla ze strouhy v částce 5 000 Kč a náklady vynaložené na opravu nákladního vozidla ve výši 17 585,13 Kč.

3. Žalovaná k žalobě uvedla, že žalovaný nárok neuznává; ze strany příslušníků Policie ČR nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu a podmínky vzniku odpovědnosti státu za škodu ve smyslu OdpŠk nejsou splněny; škoda byla žalobkyni způsobena jednáním jejího zaměstnance (tedy řidičem vozidla) při neopatrném manévru vozidla při snaze vrátit se z nezpevněné cesty na dálnici.
4. Soud I. stupně po provedeném dokazování vyšel ze zjištění, že žalobkyně se obrátila na Ministerstvo vnitra se svým nárokem dne 30. 1. 2017, přičemž dopisem Ministerstva vnitra . j. MV-14877-21/P-2017 ze dne 10. 8. 2017 bylo žalobkyni sděleno, že jejímu nároku nebude vyhověno pro neexistenci nesprávného úředního postupu. Dále vzal za zjištěné, že dne 5. 12. 2016 došlo k události, s níž žalobce spojuje žalovaný nárok. Společnost Skuba Czech s. r. o. vystavila dne 9. 1. 2017 žalobkyni fakturu na částku 2 486,71 Kč s datem splatnosti 18. 2. 2017, kdy předmětem faktury bylo zboží: blatník 480x420 mm Krone Krone za 325,13 Kč (bez DPH), světlo koncové s tykadlem D.P. SCHM za 1 450 Kč (bez DPH) a zástěrka 400)*400 POSPR SCHM - 2 kusy - kus za 140 Kč bez DPH; společnost SP - KV AUTO, s. r. o. vystavila žalobkyni dne 27. 12. 2016 fakturu na částku 15 369,42 Kč včetně DPH, kdy předmětem fakturace bylo zboží: zadní nárazník za 9 460 Kč (bez DPH) a nosník světel za 3 242 Kč (bez DPH); společnost Auto Kadet s. r. o. vystavila dne 5. 12. 2016 žalobkyni fakturu na částku 5 000 Kč, kdy předmětem této faktury byla asistenční služba. Z GPS záznamu nákladního vozidla byla zjištěna dráha tohoto vozidla a ze záznamu GPS SAP MAGNET 111 byla zjištěna dráha policejního vozidla. Soud I. stupně vzal za prokázané, že řidič žalobkyně M. A. dne 5. 12. 2016 řídil nákladní vozidlo RZ: xxx po dálnici D5 směrem na Plzeň, při jízdě byl předjet policejním vozidlem se zapnutým nápisem „POLICIE, PROSÍM ZA MNOU“, policejní vozidlo tedy následoval, sjel za ním z dálnice na odstavnou plochu a dále je následoval přes odstavnou plochu na úzkou nezpevněnou cestu. Podle vyjádření policisty prap. V. P. (dále též jen „policista“), které je obsahem úředního záznamu ze dne 10. 12. 2016, policejní vozidlo zastavilo na odstavné ploše, neboť policista šel vykonat malou potřebu (dále též jen „WC potřeba“), a došlo k vypnutí nápisu „POLICIE, PROSÍM ZA MNOU“, nákladní vozidlo se postavilo na kraj odstavné plochy a čekalo, až policisté z místa, kde bylo policejní auto zaparkované, odjedou. Uvedené policista znovu zopakoval v rámci své svědecké výpovědi před soudem I. stupně, přičemž soud I. stupně tuto jeho výpověď vyhodnotil jako nevěrohodnou, když má za nemožné, aby policejní vozidlo na odstavné ploše vedle dálnice nějakou dobu stálo, neboť řidič vozidla žalobkyně měl policejní vozidlo celou dobu na dohled, na odstavnou plochu tedy vjel jen malou chvíli po policejním vozidlu, není proto technicky možné, aby policista stihl vystoupit, vykonat potřebu a opět nastoupit do vozidla před tím, než nákladní vozidlo přijelo na odstavnou plochu. Záznamem z GPS z nákladního vozidla žalobkyně má soud I. stupně za prokázanou skutečnost, že nákladní vozidlo na odstavné ploše nezastavilo, když z uvedeného záznamu jednoznačně vyplývá, že pokračovalo plynule přes odstavnou plochu dále po asfaltové cestě a to rychlostí 6 km/h přibližně v čase 16:06 hodin a poprvé zastavilo až po vjezdu na polní cestu, která se nacházela vpravo od asfaltové komunikace, a že uvízlo na polní cestě cca v 16:13 hodin. Vzhledem k tomu, že se záznamem z GPS zařízení nelze jakkoliv manipulovat, hodnotil soud I. stupně uvedený záznam jako důkaz vyvracející svědeckou výpověď policisty P. Záznamem GPS z policejního vozidla (SAP MAGNET 111) má za prokázanou skutečnost, že policejní vůz poprvé zastavil až na polní cestě ve stejném místě jako později vozidlo žalobkyně. Podle soudu I. stupně je tak vyvrácena výpověď policisty P. a policistky H. o zastávce jejich policejního vozidla na odstavné ploše. Z GPS záznamu z vozidla Policie ČR (SAP MAGNET 111) bylo prokázáno, že policejní vozidlo učinilo dvě zastávky, přičemž druhá zastávka byla podle shodného tvrzení policistů i řidiče nákladního vozidla učiněna v místě, kde řidič s nákladním vozidlem uvízl. Pokud by policisté skutečně zastavili nejprve na odstavné ploše za účelem vykonání WC potřeby, muselo by být z GPS záznamu jejich vozidla patrné, že místa obou zastávek budou od sebe viditelně vzdálená; ve skutečnosti tomu tak není, místa obou zastávek jsou na GPS záznamu v přibližně stejném bodě, který leží na polní cestě v místě, kde uvízlo nákladní vozidlo žalobkyně. Záznam GPS z vozidla Policie ČR potvrzuje výpověď řidiče žalobce M. A. učiněnou před orgány Policie ČR

i jeho vědeckou výpověď před dožádaným soudem o tom, že když se vozidlo žalobkyně na polní cestě setkala s vozidlem Policie ČR, policisté i řidič vystoupili, aby si zapnutý světelný pokyn na policejním vozidle vysvětlili - o tom svědčí „Zastávka 1“ na GPS záznamu, a dále že po vysvětlení situace si šli policisté sednout do služebního vozidla a řidič vozidla žalobkyně se pokusil s vozidlem na zamrzlé louce otočit, přičemž zadním kolem zapadl do příkopu, policisté i řidič vozidla žalobkyně opět vystoupili z vozidel a vysvětlovali si vzniklou situaci - o tom svědčí „Zastávka 2“ na GPS záznamu. Podle záznamu GPS z vozidla Policie ČR policisté poté se svým vozidlem jeli dále po polní cestě, kde se cca po 500 metrech otočili a řidiče vozidla žalobce podjeli vedlejší cestou. Soud I. stupně dále vzal za prokázané vyjádřením odboru vnitřní kontroly Krajského ředitelství police Středočeského kraje pod č. j. KRPS-117990-32/ČJ-2017-010066-S-KR ze dne 19. 7. 2017, že v postupu policistů DO Rudná bylo shledáno pochybení ve spuštění světelného nápisu „POLICIE, PROSÍM ZA MNOU“; tím bylo vozidlo žalobkyně svedeno ze své trasy a došlo k nesprávnému úřednímu postupu ze strany Policie ČR.

5. Soud I. stupně po provedeném dokazování uzavřel, že ze strany Policie ČR došlo k žalobkyní tvrzenému nesprávnému úřednímu postupu. Bylo prokázáno, že v důsledku nesprávně zapnutého nápisu „POLICIE, PROSÍM ZA MNOU“ bylo vozidlo žalobkyně svedeno ze své trasy a následovalo policejní vozidlo až na nezpevněnou cestu, odtud se již nemohlo nákladní vozidlo bezpečně dostat. Řidič nákladního vozidla neměl tušení, kde se v tom okamžiku nachází, a nemohl vědět, jestli se pokračováním v jízdě po polní cestě nedostane do horší situace, kde by nákladní vozidlo zapadlo; možnost vycouvání zpět na odstavnu plochu po úzké polní cestě z důvodu velké nebezpečnosti nepřicházelo v úvahu; další možností bylo vjet s nákladním vozidlem na přílehající zamrzlou louku, kde byla šance se s nákladním vozidlem otočit. Řidič vozidla žalobkyně zvolil patrně nejméně riskantní možnost návratu z polní cesty na svou původní trasu, když vjel na zamrzlou louku. Vzhledem k nastalé situaci, s přihlédnutím ke klimatickým podmínkám a k času, kdy se to stalo (byla již tma), nelze toto rozhodnutí klást k tíži řidiče vozidla, který pouze reagoval na vzniklou nebezpečnou situaci, do které se nedostal ze své viny, ale z důvodu nesprávného úředního postupu Policie ČR. Soud I. stupně konstatoval, že pokud by příslušníci Policie ČR řádně zkontrolovali své vozidlo (před tím, než od čerpací stanice znovu vyjeli na dálnici D5), zjistili by, že je chybně zapnutý nápis „POLICIE, PROSÍM ZA MNOU“, a nedošlo by ke svedení vozidla žalobkyně z jeho trasy, následně jeho navedení na polní cestu absolutně nevhodnou pro jízdu nákladních automobilů, a tím ke vzniku škody, když se řidič vozidla žalobkyně snažil situaci vyřešit a dostat se z tohoto místa opět na svoji původní trasu. Policie ČR tedy porušila obecnou povinnost prevence podle § 2900 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (zkráceně „o. z.“) - žalovaná tedy odpovídá za poškození věci žalobkyně v důsledku porušení povinnosti pečovat o to, aby na věci nevznikla škoda ve smyslu uvedeného ustanovení. Tato péče je definována jako obvyklé obezřetné jednání způsobilé zabránit vzniku škod. Policie ČR měla řádně zkontrolovat své vozidlo a zapnutí nápisu „POLICIE, PROSÍM ZA MNOU“ bez jakéhokoliv důvodu a bez záměru provádět kontrolu vozidla žalobce, a následky z toho plynoucí jdou k její tíži. Ze strany Policie ČR se jedná o pochybení při výkonu úřední moci, což je nesprávným úředním postupem ve smyslu § 13 odst. 1 OdpŠk, mezi škodou, která žalobkyni vznikla, a nesprávným úředním postupem Policie ČR existuje příčinná souvislost, a žalovaná za tuto škodu prostřednictvím Ministerstva vnitra odpovídá. Jediným důvodem, který vedl ke vzniku škody na straně žalobkyně, byl nesprávný úřední postup Policie ČR, která svým nezodpovědným jednáním zapnula nápis „POLICIE, PROSÍM ZA MNOU“, aniž by zamýšlela provádět kontrolu vozidla žalobkyně, a tím ho svedla na místo absolutně nevhodné pro jízdu nákladního vozidla, neposkytla řidiči vozidla součinnost, aby se bezpečně mohl dostat na svoji původní trasu, přičemž při manévru řidiče vozidla žalobkyně došlo ke škodě na tomto vozidle, která by jinak nevznikla, pokud by Policie ČR nápis na vozidle z nedbalosti nezapnula. Výše škody spočívající v poškození vozidla v důsledku nesprávného úředního postupu byla prokázána přeloženými fakturami. Soud I. stupně proto žalobě zcela vyhověl a to včetně úroku z prodlení (§ 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, zkráceně

„o. z.“) z žalované částky ve výši dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. dle požadavku žalobkyně od 1. 8. 2017, když žalované šestiměsíční zákonná lhůta k uspokojení nároku na odškodnění žalobkyně (ve smyslu § 15 OdpŠk) - běžící od uplatnění nároku u žalované dne 30. 1. 2017 - marně uběhla uplynutím dne 30. 7. 2017.

6. O náhradě nákladů řízení soud I. stupně rozhodl s odkazem na § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, zkráceně „o. s. ř.“, kdy úspěšné žalobkyni přiznal plnou náhradu nákladů spočívajících v nákladech právního zastoupení dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu.
7. Žalovaná napadla rozsudek včasným a přípustným odvoláním. Žalovaná namítla, že nerozporovala, že došlo k nesprávnému úřednímu postupu Policie ČR tím, že vozidlo žalobkyně bylo svedeno Policií ČR ze své trasy na plochu odstavného parkoviště; sporným však byl další průběh skutkového děje v situaci, kdy proti sobě stojí výpovědi zainteresovaných příslušníků Policie ČR a výpověď řidiče, kterou spolu se záznamem z GPS vozidla žalobkyně a záznamem z GPS policejního vozu vzal soud I. stupně za základ pro svůj závěr o existenci nesprávného úředního postupu, vzniku škody a příčinné souvislosti mezi nesprávným úředním postupem a škodou. Setrvala na své argumentaci, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu příslušníků Policie ČR tak, jak jej popisuje žalobkyně, resp. řidič vozidla žalobkyně, když žalobkyně ani na opakovanou výzvu orgánu Policie ČR (odbor vnitřní kontroly Krajského ředitelství policie Středočeského kraje) nepředložila záznam z karty tachografu nákladního vozidla z inkriminovaného dne 5. 12. 2016, který je dle názoru žalobkyně přesnější než záznamy z GPS z obou vozidel. Bez doložení záznamu z karty tachografu vozidla žalobkyně při existenci rozporného popisu události nebylo možno najisto učinit závěr o existenci nesprávného úředního postupu ze strany Policie ČR. Navíc má žalovaná za to, že v daném případě došlo k přetržení příčinné souvislosti mezi jednáním Policie ČR a vznikem škody žalobkyně, když příčinou vzniku předmětné škody bylo až nesprávné vyhodnocení vzniklé situace řidičem žalobkyně, které působilo jako samostatná příčina, jež vyvolala vznik škody bez ohledu na původní událost, tj. svedení vozidla žalobce Policií ČR na odstavnou plochu. Řidič jako profesionál v oboru s dvacetiletou praxí si měl zajistit cestou dispečinku asistenci pro bezpečné vyjetí z daného prostoru a svým nekonáním tak porušil § 24 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů; rovněž mohl kontaktovat Policii ČR na lince 158, kde by nahlásil nesprávné jednání příslušníků Policie ČR, když tvrdil, že mu policisté pomoc nenabídlí, což rovněž neučinil. Nadto dle názoru žalované, škoda na vozidle vznikla primárně při neuváženém a nesprávně zvoleném manévru řidiče, čímž byla porušena obecná povinnost prevence podle § 2900 o. z., jeho protiprávní jednání se tedy na vzniku škody na vozidle žalobkyně podílelo, v úvahu by přicházela i případná spoluúčast řidiče na vzniku škody dle § 2918 o. z. Ve vztahu k náhradě nákladů řízení žalovaná namítla, že žalobkyni nenáleží náhrada nákladů za jeden úkon - předžalobní výzvu, kterou byl nárok žalobkyně uplatněn u Ministerstva vnitra dle § 14 OdpŠk, byť jej vynaložila - uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu, přičemž podle § 31 odst. 4 OdpŠk nemá poškozený právo na náhradu nákladů zastoupení, které vznikly v souvislosti s projednáváním uplatněného nároku u příslušného úřadu; toto omezení nelze obcházet tím, že tento úkon v následném soudním řízení požaduje žalobkyně nahradit podle § 151 o. s. ř. jako náklad na předžalobní výzvu ve smyslu § 142a o. s. ř. a § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (v této souvislosti žalovaná odkázala na komentářovou literaturu Vojtek, P., Bičák. V. Odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci, Komentář. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, str. 280). Žalovaná proto navrhla, aby odvolací soud, pokud by případně shledal odvolání žalované nedůvodným, žalobkyni odměnu za uvedený právní úkon nepřiznal. Jinak navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobu zamítne, a žalované s odkazem na § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015Sb., přiznal dle § 151 odst. 3 o. s. ř. náhradu nákladů řízení. Při jednání

odvolacího soudu žalovaná požádala pro případ svého neúspěchu o prodloužení pariční lhůty na 15 dnů.

8. Žalobkyně ve vyjádření k odvolání žalované s vlastní podrobnou argumentací vyvracela důvody podaného odvolání a navrhla, aby byl napadený rozsudek z věcně správných důvodů v něm uvedených potvrzen. Žalobkyně orgánu policie několikrát poskytla datové soubory, které se v jejím softwaru zobrazují jako záznamy z karty tachografu dotčeného nákladního vozidla ze dne 5. 12. 2016 - tyto záznamy však byly označeny za nedostatečné s tím, že se nejedná o záznamy z inkriminovaného okamžiku, a šetření bylo ukončeno konstatováním, že záznamy dodány nebyly. To ovšem nic nemění na tom, že skutkový průběh děje byl v prvostupňovém řízení jednoznačně prokázán ostatními provedenými důkazy - dráha jízdy nákladního vozidla byla prokázána z GPS záznamu tohoto vozidla stejně jako dráha jízdy policejního byla prokázána z GPS záznamu SAP MAGNET 111, přičemž údaje z GPS záznamů obou vozidel korespondují s vylíčením skutkového děje tak, jak jej popsal řidič nákladního vozidla žalobce M. A. Příčinou vzniku škody je jen a pouze nesprávný úřední postup příslušníků policie, kteří přivedli řidiče do prakticky bezvýchodné situace - policejní vůz svedl nákladní vozidlo žalobce až na polní cestu, odkud se již nemohlo nákladní vozidlo bezpečně dostat, řidič nákladního vozidla měl v té chvíli pouze tři více či méně riskantní (špatné) možnosti, navíc byl v časové tísní kvůli včasnému splnění objednávky, neboť při prodlení s dodáním zboží hrozily žalobkyni sankce. Vzhledem k nastalé situaci nelze klást rozhodnutí řidiče pokusit se otočit se s nákladním vozidlem na přiléhající zamrzlé louce k jeho tíži, neboť ten již mohl pouze reagovat na vzniklou nebezpečnou situaci, do které se bez své viny dostal. Řidič vzhledem k míře rizika vyhodnotil nastalou situaci správně. Kdyby policejní vůz nesvedl nákladní vozidlo na polní cestu mimo pozemní komunikaci až na polní cestu nápísem „POLICIE, PROSÍM ZA MNOU“, nákladní vozidlo by se nikdy nedostalo do situace, ze které se nemohlo bezpečně dostat, a žádná škoda by na něm nevznikla. Jediným škůdcem je tak v tomto případě Policie ČR, resp. za ni odpovědná Česká republika. Úvahy žalované o spoluúčasti řidiče na vzniku škody nemají oporu v provedeném dokazování.
9. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a o. s. ř.), a to při nařízeném jednání (§ 214 odst. 1 o. s. ř.), při které doplnil dokazování obsahem listiny ze stížnostního spisu Policie ČR, odboru vnitřní kontroly Krajského ředitelství policie Středočeského kraje sp. zn. KRPS-117990/ČJ-2017-010066-S-KR a to stanoviska Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR ze dne 7. 4. 2017, z něhož se podává, že podle předloženého videozáznamu předmětného policejního vozidla toto policejní vozidlo „zastavilo na odstavené ploše pouhých 15 vteřin a poté pokračovala v jízdě po polní cestě.
10. Odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání žalované ve věci samé nebylo podáno důvodně.
11. Na podkladu soudem I. stupně zjištěného skutkového stavu (jak byl popsán shora) a jeho doplnění na základě dílčího doplnění dokazování při jednání odvolacího soudu sdílí odvolací soud závěr soudu I. stupně, že nárok žalobkyně na náhradu škody dle OdpŠk je důvodný. Nejen na základě výpovědi řidiče vozidla žalobkyně ve spojení se záznamem z GPS vozidla žalobkyně a záznamem z GPS policejního vozu, ale i na základě vyhodnocení videozáznamu předmětného policejního vozidla dle sdělení Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR ze dne 7. 4. 2017 (pod bodem 9. shora) v rámci šetření celého incidentu - kterým byla podle názoru odvolacího soudu zcela vyvrácena svědecká výpověď zainteresovaných příslušníků policie o klíčovém okamžiku incidentu (situace na odstavném parkovišti) - lze mít za prokázána tvrzení žalobkyně o průběhu celého skutkového děje. I bez žalovanou poukazovaného záznamu z karty tachografu vozidla žalobkyně (který ani nebyl v projednávané věci ze strany žalované navržen k důkazu) tak lze přisvědčit závěru soudu I. stupně o existenci nesprávného úředního postupu ze strany Policie ČR jako jedné z podmínek OdpŠk. Odvolací soud má rovněž za postavené najisto, že je dána

příčinná souvislost mezi pochybením policistů spočívajícím v tom, že svedli nákladní vozidlo žalobkyně mimo pozemní komunikaci až na polní cestu, a mezi vznikem škody, k níž došlo na nákladním vozidle žalobkyně, když nákladní vozidlo při vyjíždění z této účelové komunikace uvízlo zadním kolem v příkopu. Odvolací soud je názoru, že šlo podstatnou příčinu, bez níž by následek nenastal (k řetězci navazujících skutečností vedoucích k majetkové újmě, tj. k řetězení příčinné souvislosti i srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 5. 2004, sp. zn. 25 Cdo 1462/2003, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 1. 2006, sp. zn. 25 Cdo 818/2005). Nelze tak považovat za důvodnou další odvolací argumentaci žalované spočívající v tvrzeném neodborném postupu řidiče nákladního vozidla žalobkyně či v jeho případné spoluúčasti na vzniklé škodě. S ohledem na uvedené lze uzavřít, že soud I. stupně zcela správně posoudil nárok žalobkyně jako důvodný.

12. Odvolací soud tak napadený rozsudek ve výroku o věci samé jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil; k požadavku žalované ve spojení se souhlasem žalobkyně změnil jen lhůtu k plnění v souladu s § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř., když tato lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná jako organizační složka státu řídí.
13. Ve vztahu k odvolání žalované do výroku o náhradě nákladů řízení odvolací soud shledal důvodnou odvolací námitku, že žalobkyni nenáleží náhrada nákladů za jeden úkon - předžalobní výzvu, přičemž v tomto směru lze zcela odkázat na odvolací argumentaci shora, s níž se odvolací soud zcela ztotožnil. Úspěšné žalobkyni tak náleží na náhradě nákladů řízení dle § 142 odst. 1 o. s. ř. částka 22 596,50 Kč sestávající z odměny za právní zastoupení žalobce advokátem podle § 7 bodu 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (zkráceně „AT“) za 7,5 úkonů právní služby po 2 020 Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepis žaloby, replika k vyjádření k žalobě, účast na jednání před soudem dne 27. 3. 2019, sepis otázek na svědka M. A. ze dne 17. 6. 2019 na základě výzvy soudu, účast na jednání před dožádaným soudem dne 19. 9. 2019, účast na jednání před soudem dne 27. 11. 2019, účast na vyhlášení rozsudku dne 6. 12. 2019), z náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 4 AT za 8 úkonů právní služby po 300 Kč, z náhrady jízdních výdajů ve výši 724,79 Kč (podle § 157 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, za cestu osobním automobilem zn. Subaru Legacy, RZ xxx z Prahy do Loun /dožádaný soud/ a zpět při vzdálenosti 121 km za obě cesty a průměrné spotřebě motorové nafty 6,56 l/100 km), z náhrady za promeškaný čas podle § 14 AT ve výši 400 Kč za 4 započaté půlhodiny po 100 Kč a podle § 137 odst. 3 o. s. ř. z 21 % DPH ve výši 3 921,71 Kč.
14. Odvolací soud proto ve výroku o náhradě nákladů řízení napadený rozsudek změnil dle § 221a o. s. ř. tak, že jejich výše činí 22 596, 50 Kč, rovněž jej - se shodnou argumentací jako pod bodem 12. sahora – změnil co do lhůty k plnění, jinak jej v tomto výroku jako věcně správný dle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil.
15. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. a i v tomto stádiu řízení úspěšné žalobkyni odvolací soud přiznal náhradu nákladů řízení sestávající z odměny za právní zastoupení advokátem za 2 úkony právní služby po 2 020 Kč (vyjádření k odvolání a účast na jednání odvolacího soudu), ze 2 náhrad hotových výdajů po 300 Kč az 21 % DPH ve výši 974, 40 Kč, celkem tedy 5 614,40. I zde stanovená lhůta k plnění lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná jako organizační složka státu řídí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. c/ o. s. ř.).

Praha 20. května 2020

JUDr. Ludmila Petráková v. r.
předsedkyně senátu